

[Rager.]

ligvis... (Afbrydelse af *Munch-Petersen*). Naa, den har det ærede Medlem Hr. Munch-Petersen ikke, hører jeg, men vi andre har den jo. Naturligvis havde det været rarere, om denne Sag ikke var kommet her til, og naar jeg gør disse Bemærkninger, kommer jeg ogsaa til at henvende mig til det ærede Medlem Hr. Christmas Møller, thi det forekommer mig, at det ærede Medlems lange Spørgsmaalsrække til den højtærede Handelsminister var af en højst besynderlig Art. Det forekommer mig, at det var en Række Bebrejdelser overfor Handelsministeren med Hensyn til, at Ministeren ikke paa et vist givet Tidspunkt havde skredet ind overfor Burmeister & Wain, det var en Insinuation om, at den højtærede Handelsminister skulde være vidende om Forholdet.

Ja, hvis den højtærede Handelsminister havde prøvet at kige indenfor hos Burmeister & Wain paa et Tidspunkt, hvor der ikke havde været noget i Vejen, saa skulde vi have hørt Historien om Posekigeri, og Gud naade den højtærede Handelsminister, hvis der var kommet et Ord ud til Offentligheden om, at nu var Handelsministeren begyndt at røre ved Burmeister & Wain! Man saa jo Regnskabet for 1932 — var det ikke lovformelig revideret? var det ikke i Orden? Hvor kunde det falde Handelsministeren ind at ødelægge et nationalt Foretagendes gode Omdømme? Nej, vi skulde have set Farisæerne, vi skulde have set dem danse Krigsdans. Det forekommer mig, at det er saa fuldstændig rigtigt, at Handelsministeren intet har foretaget sig dér.

Men hvem er det, der har Ansvar for, at Likviditetsvanskelighederne pludselig er der og først bliver gjort mærkbare paa det Tidspunkt, da alle Sunde er lukket? Det er den samme Bestyrelse, jeg talte om for et Øjeblik siden. Det er ikke Handelsministeren, der skal sidde og følge ethvert privat Selskabs Forhold, men det er de paa-gældende Bestyrelser. Og naar Eksportkredit ydes til Selskaber, vilde jeg dog ogsaa tro, at det undertiden var under Hensyn til, hvilke Navne der som Medlemmer af Bestyrelsen garanterer for, at Aktieselskabsloven er overholdt, at Sagerne er i Orden. Derfor er det en dobbelt Skandale, at i et Tilfælde som dette de Navne, som er gaaet i Kaution, ikke har vist sig at have Spor af Bæreevne, hverken overfor det ene eller det andet.

Naar det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal mener, at Burmeister & Wain har lidt Skade ved Moratoriet, giver jeg ham saa

uendelig Ret. Men denne Skade er ikke foraarsaget af Handelsministeren og den Rigsdag, som hurtigt arbejdede og skaffede den Ordning til Veje, som kunde skaffes til Veje, den Gang Direktion og Bestyrelse havde stillet Selskabet i den Situation, de havde.

Jeg har allerede tidligere tilsagt mit Partis Medvirken til dette Lovforslags Gennemførelse. Jeg kan tilføje: ogsaa til dets hurtige Gennemførelse, men jeg vil gerne som Slut paa de Bemærkninger, jeg her har gjort, og da jeg specielt har forsøgt at finde hen til, hvor Ansvar for virkelig ligger i denne Sag, sige, at intet er jo saa galt, at det ikke en Gang imellem kan være godt for noget, og hvis nu endda det, som er sket her, kunde føre til, at Bestyrelser rundt omkring, der i Øjeblikket fører en Dvaletilværelse, kunde finde Anledning til at vaagne ved det, der er sket i Burmeister & Wain-Sagen, vilde dog maaske noget være naaet, saa at vi ikke igen om nogle Aar, som vi har maattet det med smaa Mellemrum paa 4—6 Aar, skal have den ubehagelige Overraskelse, at det, at der er en Bestyrelse, det betyder ingenting.

Hans Hansen (Rørby): Om der foreligger Overtrædelse af Aktieselskabsloven fra Bestyrelsens Side for Burmeister & Wain, som det ærede Medlem Hr. Rager nys omtalte, det har jo stor Interesse, og saa meget mere Interesse, som Staten gennem Handelsministeren har ydet Selskabet store Beløb i Eksportkreditter uden at undersøge, om Selskabets Bestyrelse har holdt Aktieselskabsloven.

Ved Behandlingen af Lovforslaget om Moratorium for Burmeister & Wain lige før Jul fremstillede Handelsministeren hele den Krise, som var indtraadt hos Burmeister & Wain, som en blot og bar Likviditetskrise. Det har ogsaa vist sig, hvad jeg udtalte Frygt for ved denne Lejlighed, at være meget værre, idet det ikke var en Likviditetskrise, men en slet og ret Bankerot, som Selskabet Burmeister & Wain var inde i.

Man maa naturligvis antage, at den højtærede Handelsminister har været i god Tro, skønt det synes ubegribeligt, at han kunde være det, idet visse Begivenheder i Slutningen af Sommeren 1932, der var Handelsministeren bekendt, var tydelige Tegn paa, at det var galt fat med Selskabet. Mod Slutningen af Sommeren 1932 stak Burmeister & Wain en Føler ud til Handelsministeren, om det ikke kunde faa fat paa 3 Mill. Kr. af Erhvervenes Laanefond. Ministeren gik til Bankerne, specielt